

40. szám.
 September 30, 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXVIII. kötet.

UTI TÁSKÁMBÓL.

Irja JÓKAI MÓR.

Az új peleskei notárius.

X. X. urambátyám arról volt nevezetes, hogy soha se beszélt németül: azt állította, hogy azok a hegyes betűk megsértik az embernek a nyelvét. — És igaz is volt.

És így nagyon természetes, hogy német könyvnek a tábláját se szagatta soha; német színházba pedig soha egy makulányi sarat se vitt be a talpán. — Ezzel a virtusával aztán nagyra is volt odahaza; mint hogy ritkaság már mai világban az ilyen szüzen maradt magyar ember. Különösen erős bástyája volt az a sógora ellenében, a ki mint olasz és gróf, szüntelen a német színházat bújta, ha Budapestre feljött.

Egyszer urambátyám it felkiváncozott a pesti vásárra, s elhozta magával a Lajos öcsémet, a ki nagyon sok tréfát tud a más rovására: ezuttal azonban a maga rovására talált egybe belekeveredni.

Utolsó napot töltötték már Budapesten; mindent jól elvégeztek, pedig sok dolguk volt; a bö-

röndöket is bepakolták már, a mikben a finom városi ruhákat hozták, s csak az uti bekest tartották magukon a korán reggeli elinduláshoz. Még egy eltölteni való estéjük volt. Azt az üres időt civilizált ember színház látogatásra szánja.

Elmentek először is a nemzeti színházba: ott nem kaptak helyet, minden jegy el volt adva: operát adtak. Onnan elvándoroltak a népszínházhoz: onnan is elutasították őket: egy jegy sincsen: a föld körutazását mutogatták.

Már pedig ha az ember felbiztatta magát, hogy ma színházba fog menni, akkor színházat kell kapnia, ha a pokolbul teremti is elő.

— Bátyám, van még egy színház a gyapju utczában; mondja Lajos; menjünk oda!

— Micsoda? német színházba!

— Hiszen nem tudja meg senki. Sokat tesz az ember Pesten, a mit elhallgat odahaza.

— De megtudja az olasz: az bizonyosan ott leszen.

— Ne féljen bátyám, majd jó hátra váltunk jegyet.

— No csak valami baj ne legyen belőle! Hát aztán mit adnak? Ha valami Schillert adnak, azon én elalszom.

— Olyan darabot adnak, a mi sokat ígér: a Theater-skandált.

— No ha skandalum, akkor menjünk.

Szépen elköcsikáztak hát a gyapjuutczai Theispis oltárhoz; ott még szívesen látta őket a cassier; egy nyüzött képű vézna német úr is ott ácsorgott a pénztárnál s mintha csak ő rájuk várt volna, az is váltott melléjük jegyet s beültek egy sorba.

— Mondtam, lánczos lobogós! — szedtevetézt az urambátyám az első széttekintésre, hogy itt van az olasz! Ott ül egy páholyban. Állj elejbe, hogy meg ne lásson.

— Ne féljen bátyám, nyugtatá meg Lajos; nem vagyunk mi szép leányok; nem néz az ide mifelénk.

Épen kezdődött a darab.

Olyanforma bolondság van benne, hogy egy műkedvelő társaság debütiroz a színpadon. A primadonna, egy szép hentesnő, elébb valami szerelmes jelenetet játszik az imádójával, s aztán annak kérére rá hagyja magát venni, hogy a jelenetet folytassák a lugosban. Erre a primadonna férje, egy természetes hűsfüstölő a ki azt a páholyból nézi, lekiált a színpadra, hogy az ellen ő tiltakozik: az ő feleségét nem szabad a lugosba vinni: ezt ő nem engedte meg; mire előjön a regisseur s erélyesen rendre utasítja a henteset, hogy ne kiabáljon bele a darabba. A felesége most herczegnő, a kihez semmi köze sincsen. De a hentes sem engedi magát, kitér belőle a harag: öszszeszidja az egész truppot; elmondja, hogy a mióta a felesége komédiát játszik, minden nap kozmás ételt esznek s a kis gyereket az inasnak kell tisztába tenni: ugye Szeppel, hogy ugy

van? — Erre a karzatról is lekiált Szeppel, az inas, hogy igaz biz a! —

Azt persze minden ember tudja; hogy ez mind a darabhoz tartozik s röhög rajta; csak a nyüzött képű német szomszéd látszott rosszul informálva lenni. Eleinte csak dohogot magában: »das ist infam!« — »Fi donc!« — »Aussi möcht ich!« — Utoljára felugrik a székéről, s rákiált a hentesel feleselő regisseurre.

»Hallja, én ezt a skandalumot nem nézem tovább! Nekem adják vissza a pénzemet! Én ki-megyek!«

Lajos öcsém nagy mérgesen megrántja a németet.

»Ugyan ne larmázzon az úr! Hát nem látja, hogy ezek mind így vannak betanulva: a darabhoz tartozik ez mind.

Erre a német neki fordul.

»Micsoda? Az ur akarja nekem megtanítani, hogy hogyan kell egy darabot nézni? Ezt kikérem magamnak.«

Mire óriási kaczagás-tapsolás támadt, minden ajk bravot kiáltott s minden szem odanézett. — Lajos öcsém csak most vette észre, hogy az a nyüzött képű is a komédiásokhoz tartozik, s hogy ő most ennek segített a Theater-skandalban Peleskei nótariust játszani.

»Végem van! Meglátott az olasz!« jajveszékelt legjobban X. X. urambátyám. Most az mindenkinek elbeszéli! — Tudtam, hogy megver az Isten, ha megszegem a fogadásomat, hogy nem megyek német színházba.

De Lajos öcsém is elvette méltó büntetését a csábításért, mert most odahaza minden ember azt kérdi tőle, hogy »jól adják e a német színházban a Peleskei nótariust?«

M Ű F O R D I T Á S O K.

Magyarul németre. Petőfiből.

(Most már elbűsulásunkban ilyenre adtuk a fejünket)

Komor mogorva férfiú volt
Orbán,
Ámbár vidám hajnal derült az
Orrán.
Sok jó borfélét megivott volt
Orbán
Vidám hajnal azért derült az
Orrán.

Ein griesgrämiger herber Herr war
Orban,
Doch Morgenroth war seiner Nase
Vorbein.
Schr viel getrunken hat er Baka-
tor-wein,
Drum war so roth die Nase des Herrn
Orban.

Nép- és nemzeti színházi fakovák.

— A kis menyecske. —

FRZSI kisasszony csak akkora kis menyecske, de csak olyan legesleg-ecskébb menyecske, hogy angol varrótohegygyel se lehet lerajzolni. Ezért nem sikerült, hogy arczképét hozzuk. De hogy legalább a színházi közönség láthassa: Rákosi intézkedett, hogy Solymossy hozza ki az ölében mindig, mikor énekelni kell.

Darai Lukréczia, férjezett Monteflasco. Férjét korbáccsal őrzi a Tarquiniáktól, és sarkantýus csizmát hord. Csak az megfoghatatlan jellemében, hogy ha sarkantýuja van, mért nem viseli uszá-

lyát elől?

Monteflasco = Váradí Miklós. Rátekintvést mindjárt szemét szúr, hogy művésznek kell lennie, még pedig ha j művésznek.

Grand parádosz de losz vádlosz. Ikrániai éj-jeli őrjárat. Nagy dobbal mennek fogni verebet. Van köztük egy nagy botos is, Donna Paulina Horvádlosz, tehát bizonyosan tűzoltók.

Le v'la! M sieur Alexandre Gené, danseur-ro-caseur. Az egyetlen nagy férfiu, a ki a népszínház

pagátját genérozza. De mi is ő ehhez a francziához mérve? Jesenczky! — senczky! — senki!

*

Összehasonlítás végett bemutatjuk itt Gy. P. és egy ismert házi vadállat közt Jesenczky táncmesterkét. Különbözik közös vonásuk az, hogy mindhárom egyformán mozgékony és barna, de Jesenczky nem csip.

*

Erkel Lexi az ő helyzetének magaslátán:

»... *Et* ám aztán a spádé,
Nem csak merő parádé!...«

— **Pianissimo!**

»... *Hej az árgyelusát!*
Vívhatsz vele tusát...«

— **Fortissimo!**

*

A: Mi annak az oka, hogy Vidmár Erzsi hajadon létre olyan jól játsza a »Kis menyecskét?«

B: Hát az, hogy a kis menyecske — hajadon létre játszik kis menyecskét!

*

A népszínház igazgatója elrendelte, hogy Sziklay Emma a »Kis menyecskében« aztán a Darai Karolin sárga dragóner-csizmáit huzza fel, hogy ne vakitson annyira. Reméljük azonban, hogy a Darai k. a. csizmái közül Emma nagysámnak egy is elegendő lesz.

*

Mit sajnált a közönség leginkább a Szabó Bandi bucsu föllépésekor? — A búcsúföllépést.

*

Mi különbség Tallián és Váradi Miklós éneke között? — Az, hogy Tallián úgy énekel mintha a hasában volna a nagy drumberdó, — Váradi pedig mintha ő volna a nagy drumberdó hasában.

*

Szabó Bandit a népszínház, úgy halljuk, a kolozsvári Szabó tenoristával cseréli ki — nehogy valamelyik nyerni találjon a cserével. Habet rectum!

*

Ájvá dinger pört indit a közönség ellen, amiért az ő claqueurségébe bele játszk, és tapsolni mer mikor ő füttyöl. Az ő tenyereinek itt privilegiuma van!

*

Podmaniczky intendáns Lear király parodiáján dolgozik. Pedig sikerrel. A nemzeti színház népszínműveivel előbb bőkezűen megajándékozta a népszínházat, s most mikor jól esnek egy egy telt ház, visszaker belőlük egyet egyet. Liliomfit már »kieszközölte«. Rákosi nem Goneril. Az »a báró« boldogan mosolyog.

*

Báró Frodmaniczky Piczinek még a következő vidmányokat »sikerült kieszközölni« a népszínház igazgatójától:

1.) A nemzeti színházban ugyan, önkényt megajánlott szerződés szerint, nem szabad oly színművet adatni, melyben ének jön elő: de a kurjantás megengedtetik.

2.) Kedvemenyül megengedettik, hogy Violában Szeti Inre, — a betyár, — száját ugy mozgassa, mintha énekelne.

*

V—n a y T—n é h o z. (A Föv. L.-ban) Édesz Naczczád, szokják le már a szelypítésről. Lássza kéremászsza, az nem szép. Naczczád Aidában így ejti ki a szót: »Jöjj vissza győzteszen! »Pedig így kell kiejteni szabályosan: Jöjj vissza győzteszen.« Fogadja el a jó tanácsot, sz ne szelypítezen!

A nők és a divat.

Összegyültek honleányok százan,
S szent fogadást igrén esküvének:
»Sohse járunk külhoni ruhában,
Ön-iparunk emelése végett!«

Tetszett ez indítvány mindeniknek,
S azután mind olvasni rohant el
»Fővárosi lap«-ból divat cikket:
Mit hozott Párisból »Kis és Alter« ?

DON PEDRÖ.

Judás elkárhozása.

— Krikritika gyulaiana. —

Az Iskarióth kiváló drámai hibáinak száma légió, úgy mint:

Jobb Herodesnél, s számos fejvesztő dolognál.

Különb Az ördög vánkosánál, s egyéb ördögös drámai Tóthágasnál.

Aranyabb azon leendő drámáknál, melyeket az ifju **Laczi** megírni akarni jövőben szándékoltathatnék.

Aranyról volt szó, még pedig nem csak 1 Aranyról, hanem **400 darab valóságos aranyról!** És végre a kiadatás **Nemzetiségi** visszahatást is szült volna a Szászoknál és Tótoknál.

*

Gyulai öt óra hosszát szapulja valakinek az Iskarióthot. Az illető végkétségbeesésében eme gombaságra fakad:

— Uram, a mint ön irt a Bánkbánról tanulmányt, úgy fog még valaha az ön unokája Iskarióthról írni!

Ez használt. Gyulai kámforrá vált.

*

*Nem lehet jó az Iskarióth,
Mínthogy azt nem én írák, a*

Tóth.

A modern költő.

Motto : Mindegy nekem apám, de én költő leszek

Tóth Kálmán.

»Hallom, gaznáció, hogy verseket faragsz,
S előadásokról gyakorta elmaradsz.
No, mondhatom, hogy ez dicső egy állapot,
Majd adok én neked : csak lopjad a napot!
Ugy elhusángollak, akasztófavirág,
Hogy felfordul veled egyszerre a világ!
Csak még egy verset írj : én nem kegyelmezek!
,Mindegy nekem apám, de én költő leszek!«

»Költő leszesz? No jó! Légy hát költő; hanem
Le is veszem rólad örökre a kezem.
Megtagadom, kölyök, hogy én apád vagyok.
Örökségül reád egy fillért sem hagyok.
Sőt ezután tőlem gázsit se kapsz soha,
Ha néked, naplopó, csak nyűg az oskola,
S előadás helyett faragcsálsz verseket« . . .
,Mindegy nekem apám, de én költő leszek!«

»Oh megrögzött gonosz, ménkő üssön beléd!
Hisz akkor inkább légy szusztér, borbély, cseléd,
Mészáros, asztalos . . . azóval akármí más!
Mind jövedelmezőbb, mint az a versírás.
Nézz a világba szét és meggyőződhetel,
Hogy a poéta nép majd mind éhen vesz el.
Ily sorsra juss te is? Azért neveltelek?
,Mindegy nekem apám, de én költő leszek!«

»No látom hogy bolond voltál, az is maradsz;
Vagy azt hiszed talán : te majd babért aratsz?
Hohó! A költőnek születni kell, csak úgy
Lehet reménye, hogy a Parnassusra jut.
Egyszóval, hogy megérts : tehetség kell oda!
Neked pedig nem volt, de nem is lesz soha.
Nincsen neked, szamá, ahoz való eszed« . . .
,Mindegy nekem apám, de én költő leszek!«

Pósa Lajos.

Napi hírek.

— **Ha a költői beszély fél** eposz : a »Corday Charlotte« szerzője méltán nevezhető epi(demi)-kusnak.

— **Néhány török** utas Lom-Palankától leuszott Viddinig a Dunán. A világ bámul rajta, chaptain Boyton féltékenykedik; azt nem tudja, hogy t ö r ö k s o r s j e g y e k voltak náluk, a melylyel olyan könnyű eluszni.

A KELETI KÉRDÉS LAVINÁJA.

1. Kezdetben csak ennyi volt a kérdőjel.

2. Azután ennyi lett.

3. Meg aztán ennyi.

3. Majd ennyire nőtte ki magát.

5. Most már nem is kérdőjel, hanem felkiáltó jel!

AZ ÚJ SZERB KIRÁLYSÁG.

Csernajef coronat opus! Éljen Milán király!

Egy congressusi tag levele

a „Times“ szerkesztőségéhez.

Budapest, sept. 10-én.

My dear Sir!

Megígértem önnek, hogy Budapesten létünk alkalkalmából tudósítani fogom önt, az itteni viszonyokról, s most sietek ez ígéretnek eleget tenni.

Legelőször is a várossal kívánom önt, nagyon röviden, megismertetni.

Budapest az ország fő- és legnagyobb ipar- és kereskedelmi városa.

Határait képezik: északról az adósság, délről a deficit, keletről a fényezés, nyugatról a szegénység, az »ördögárok« és Ausztria. (Ez utóbbi három határ nincs szoros összefüggésben egymással, ámbar ittlétem alkalmával többször hallottam, különösen a bankkérdés fejtegetésénél hogy Ausztria az »ördöggel« határos; legfőlebb csak az itteni szegénység Ausztriával.)

Hegyei közül, a Gellérthegy mellett, legnevezetesebbek az aranyhegyek, melyekről vérmes reményű hazafiak álmodoztak a kiegyezés megkötése előtt.

Folyók tekintetében a város igen bővelkedik, s ezek közt első helyen említendő a Duna. E hatalmas folyam látásánál azon gondolatom jött, hogy megnézem a »magyar gőzhajó társulata« hajóraját. A gondolat megvolt, de hajóraj nem. Azt mondják hogy társulatostul együtt elsüllyedt; mások ellenben határozottan állítják, hogy nem süllyedt el csak eluszott, s hogy kormányosa igen ügyesen usztattatta le »a csász. kir. dunagőzhajózási társulat« révébe. A város folyamai közt említésre méltó még az üzletfolyam, mely azonban oly csendes, hogy inkább állónak lehet mondani, s a mi áll, arról tudjuk, hogy pang. Vannak még ezen kívül papírfolyamai is, de ezek már nem csak nem panganak, de némelyikök tökéletesen kiszáradt, s ezek medrében jelenleg igen szépen diszlenek s bő aratással biztatnak a csődök és bukások. (Ez utóbbi növény nem tartozik a »bugások« rendjébe.)

A mi a város climáját illeti, arra el lehet mondani hogy általában boros; ez természetesen a kedélyre is hat, s innen van az, hogy »sirva vigad a magyar«. Különösen nevezetes az itt uralgó Széll, mely bármily erős sem birta ezt a borut elfujni.

Lakosainak száma 200000, kik nemzetiségre nézve: németek, zsidók, görögök, örmények, szaráczenok, farizeusok, szaduceusok, geldaufalleszok stb. Vallásra nézve legnagyobb részét atheisták, mert nincs krisztusuk.

Meglepő benyomást tesz az idegenre különösen némely utcák gázvilágítása, mely gáz nélkül eszközöltetik; s a solid jellemű, de pikáns kövezet, mely míg egy helyütt Schweiz apróbb hegyeire vagy a Salzkammergutra emlékeztet, helyenként szerencsés miniatürben utánozza a Zaharát.

Jelesebb középületei első sorban: az Ördögárok, mely jeles szerkezetű mű az érdemes városi tanács által vizáradási tablették előállítására továbbá a lakosság tulszaporodásának meggátlására használtatik; az egyetemi könyvtár s egyéb nyilvános épületek, melyek azon dicséretes czállal épültek a lehető legroszabb anyagokból, hogy minden nap leszakadván egyik-másik részök: az iparosok ez által folyton foglalkoztassanak! Nevezetes a muzeum, hol a felsőházi tagok egy nagy szobában őriztetnek és konzerválnak mesterségesen a korszellem oxydáló hatása ellen; itt ezenkívül több kétfejú csirkét lehet látni spirituszban, és egy hazugság nélküli belgrádi sürgönyt.

Monumentalis szobrok tekintetében a város igen gazdag. Első itt Nagy Kristóf művészi kivitelű szobra, mint patika-czég, továbbá a Flórián utcában sz. Flórián szobra melynek azonban az esztetika és archeologia végtelen kárára — az orra, valószínűleg vandal suszterbűb keze által leütetett. Ezenkívül a budai várban, a magyar szabadság legdicsőbb védője és bajnokának: Hentzinek szobra, és Petőfi a legnagyobb magyar költő remek kivitelű szoarának a — helye. Vannak ezeken kívül művészi kivitelű kisebb szobrocskák, minők: az imádkozó gyermek a kirakatokban.

Van itt számos tudományos és szépirodalmi lap, melyek közt első helyet foglalnak el a »Styx«, »Cyankáli« stb stb. Legelterjedtebb és leghatalmasabb politikai lap azonban az »Egyetértés«, hol az ország legtudományosabb journalistikai ereje, élükön Verhovayval (valószínűleg rokona Wirchow tudós tagtársunknak) hatalmasan döngeti homlokával az új kormány kapuját.

De most nem folytatom tovább, mert az idő már éjfél után jár, s ablakon alatt éperczben rettenetes lárma kerekedik. Mint a kardok csörgése és lármból kivethetem: a törvényleendő tudóivitetnek a rendetlenség korlátnokai által a városnak az ő házához, hol valószínűleg reggelig fognak ülni saját jogalapjukon, elmélkedvén a Római Jog azon tételén: — sine — vana!

Maradok

önnek stb

B. Beaz.

Hogy az én lovam nem lú!

— Elbeszéli maga Túzok Mártony, kisszekeres Debreczenben a Bégánál. —

Hüm! Aszongya ja málés Kis koma, hogy mijjen nagy eset, a mék ü vélle történt vót Pinteken vót égy hete. — Hammég jaz is nagy eset, hát akkor jaz enyim mécsoda! — Hogyhát a fénánczok jaz ü házhijját mémmotozták, oszt eevittik ja dohánt. Hát mikor engem keét pércekútor kisírt ja kössig-házáho. Keét pércekútor! Nasszó ám e hé. Méppedég dili harangozás élött! Hogyhát miír? Tugygy'a hannagy, ha tugygya!

Ügy vót a, hogy Hétfün lesz keét hete ide vótam ni Dérécskére ja sokadalomba; keét jó fejircselédet vittem vót. Mikor gyünnénk visszafelé, aszondom ja Rózsásná, hogy bémék — mondok — égy lityri mészej italra. Hát ammint bémék a csárdába, hát ott iszik ja Kuszi Szabó sógor négyedmagával. — Aszongya ja Kuszi Szabó sógor ammint bémék, hogy jaz eén lovam, jaz a dérés, ném lú.

Hogyhát mán jaz eén lovam ném lú!

— Dejszen — mondok — lübb a' kennél!

Odagyün érre ja Kuszi Szabó sógor, oszt aszongya, hogy aszongya ja szemémbé is mém-mongya jü, hogy az eén lovam, jaz a dérés ném lú! — Akkor bévészék égy italt abbú a tizenynyóczzasbú, oszt aszondom néki, hogy aszondom meny nyik ken férébb! Aszongya hogy jaz eén lovam ném lú!

Eén is mecscsikartam ja Kuszi Szabó sógor mellyin ja korczot, s úgy kipénderítettem ja Rózsásbú, hogy azt gondúta jaz csellagos éget, hogy égy fülétlen pityke!

Másnapra dilbe oszt irtem gyütt a keét pércekútor, osztán feekisírtek ja közsígházáho, ja törvény élibe. Meg is ékvekszáltak rajtam ngy pengő forintot. De eén jazt mind ném bánom, csak hát mán azt né monta vóna, hogy jaz eén lovam ném lú!

Adomák.

— Hogy élnek odahaza collega? kérdi a m. i. ref. tanítót egyik tisztárs az 1873, aszály idején.

— Mint az angyalok az égben! volt a felelet. se nem eszünk, se nem iszunk.

Ugyan ezen időben midőn az inség általános volt az egész országban s Borsod megye némely községeiben is többen zab kenyeret voltak kénytelenek enni. Az ugyanily állapotban sinlődő l. i tanító a mint isteri tiszteletről jön kifelé, s a lábbelijére tapadt sarat lerügni akarja, vigyázatlanságból mellette menő papját rugja meg.

— Ejnye beh jó kedve van tanító ur, hogy ugy ugrál s rugdalódzik mint a ló, mondá ehez.

— Ne csodálkozzék rajta a tiszteletes ur, hiszen a b r a k k a l é l e k.

Egy falusi paraszt a városban mindenek előtt a kocsmá felé veszi útját. Beérve alig hogy leült, jön egy album áruló s kérdi; hogy vesz-e? A paraszt megnézi a vastag könyvet, s látja, hogy belől üres.

— Mire való ez, hallj' az ur?

— Az arczképet bele tenni.

— Hát mán az ur hogy tenné bele a képit?

— Levétetném.

— Ehen! hallottam, hogy az urak fogukat este kiszokták venni, hát a képüket is leveszik és ebbe a könyvbe teszik? Ehez a bolondsághoz nem akarom a képem szoktatni.

Éljen a Milán király!

Egyik része — hányd el ved el,

Megszalad esze nélkü,

Másik része c s o n k a testtel

Kórházakba menekül,

Egyik gyávább mint a másik,

Ijedtében falra mászik:

Éljen a Milán király!

Ha a félhold tűz karéja

Feltűnik kelet felől,

Fut a rácz, akár a héja

A királyi sas elől

Valahányszor össze csaptak

Mindenütt s mindig kikaptak

Éljen hát Milán hirály!

A török had falaidnál,

Fekete földig aláz!

Európa békét diktál,

Hogy megmentsen, nyavalyás!

Verni nem, csak merni tudtok,

Csornajeffel versenyt futtok,

Éljen hát Milán király!

Görccs szoritja vézna ikrád,

Ha a dob harcza pereg,

Minden nyúl irigykedik rád

Oly szépen futsz, rácz sereg . . !

Elmaradtál egyben-másban,

De első vagy a futásban.

Éljen hát Milán király!

A Halbrechts utról.

Schöne Wohnungen mit Wasserleitung sind in Ofen, Albrechtsstraße, im Graf Löwy'schen Zinshause foglalt, beziehb., jede mit 1 Vor-, 2 bis 3 Gassen, 1 Hofzimmer, Küche und Speise zu vermieten.

Nähere Auskunft ertheilt der Hausmeister.

*

A HALBRECHTS ÚT minden háza szegleté,
Ott fityeg egy kulturnyelvű hirdetmény.
Elolvassa minden ember közönnnyel —
Budapestnek szép utczáin
Láthat sz ilyen özönnel.

A Halbrechts-út napnyugati felében,
Áll egy fényes nagy palota, kevélyen.
Magyar ember annak boldog gazdája,
Most már gróf is, — exelencz is
Rádásul hozzája.

A palota portáláján czédulák
Hivogatón kacsintanak le reád.
El van mondva itt is, ott is, széltében:
»Hier sind Schöne, und billige
Wohnungen zu vermieten!

Und noch dazu Wasserleitung, Holzkammer...
Das nähere ertheilt dir der Hausmajster.
Elolvassa magyar, német, sváb, szlovák, —
S nem keresve kákán csomót
Gancz flegmátisch áll tovább!

Állok én is! s nem kutatom, nem kérde:
Vásárosi, farkadini, Ki légyen?
Rosz a világ s ráfogná majd belőle:
Ez a magyar tudományos
Akadémja elnöke. — — —

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Egy ügyvéd bojtár levele princípálisához.

Tekintetes ügyvéd ur!

Folyó hó 10-én igen nagy szerenesétlenség történt rajtam ugyanis: A »kék macska« kávéházban több egyén ferblizvén, a játékba én is akaratlanul belevonattam és a kozákok által összes pénzkészletemtől megmenttettem.

Miután most üres gyomorral kell szemlélnem a Maros apadását, pedig keserves sohajtásaim közepezt egy darab sült tök is vajmi nagy vigasztalást hozna a ferblizés utóhatásától meglepott gyomromra, emélfogva tekintve hogy koldulnom

nem lehet, miután 1-ször az arra megkivántató minősítvényvel vagy oklevéllel nem bírok, 2-szor pedig állásom és jellemem nem engedi; ugyanazért alázatos keserűségemben teljes részvét-kívánó könyöröltes szándékban elsüllyedve mély tisztelet közepezt kornyikálva esedezek: méltóztasson az elferblizett pénz hiányában beállani szándékozó döghaláltól — félhavi fizetésnek kegyes előre utalványozása mellett megmenteni.

N. N.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Eperjes.** Az a mázoló nagyon vastagon vette a festéket, nem adhatjuk ki. — **Futó.** Frank honhoz. Nem halatszanék az Franciaországba. — **Pólyik.** Nem az ön inge volt az az üzenet, ne vegye magára. Kéziratát nem kaptuk. — **Bökkenő.** Rosz. — **Censor.** Majd szemet vetünk rá, bár a tárgy nagy próbára teszi a rajzönt. — **A kalmársegédek.** Rosz. — **H—k.** Megadatik. A kérdésben forgó szatira különben nem éleztapban jelent meg. — **H. Dorogh.** Alapjában nem közérdekű, pedig szükséges volna, hogy elérhető legyen. Igy kár a rávesztegetett jó humorért. — **Fülbevaló.** Élvezhetlen. — **Szellemfi.** Hol tiszta, hol zavaros. Egy mag került ki a rostán anyyi polyva közül. — **Arad. W.** Folytatását elengedjük. — **Tormás Virsli.** Itt az idény, most már közzé tesszük. A tormája elég csipős. Repete. — **N. D. F.** nagy feneket kerit a dolognak. Berukkolhatott volna velök szó nélkül. — **R. P.** Elfogadható. Had jöjjön.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS,

Az „ÜSTÖKÖS“-re,

Jókai számos képpel illusztrált humorisztikus hetilapjára.

Előfizetési ára a jövő **október—decemberi** évnegyedre **2 frt**; félévre **4 frt**.

Jókai, Kakas Márton, Tallérossy Zebulon hetenként felkeresik az Üstököst mulattató dolgozataikkal.

Az előfizetések a kiadóhivatalba küldendők: Athenaeum, Barátok-tere 7.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Budapest 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN
Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám

Rajzolja

JANKÓ.
Metszi

POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az újabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmel.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig szív és elmeképző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1	frt	25	kr.
félévre	2	„	50	„
egész évre	5	„	—	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

AZ „ÉLETKÉPEK”

1876. október-decemberi folyamára.

Azon kezdjük előfizetési felhívásunkat, hogy **lapunk árát leszállítjuk évnegyedenként 4 forintra, félévenként 8 frtra.** Azon tisztelt előfizetőinknek, kik az októberi évnegyedre már 4 frt 50 krt küldtek be, a fölösleget a januári előfizetésbe betudjuk, vagy tetszésük szerint rendelkezésükre bocsátjuk.

Indoka ez árleszállításnak az, hogy a mit tervezünk, lapunknak naponként képekkel ellátását, technikai akadályok miatt lehetetlennek találtuk, s ezentul csak akkor adunk képeket, a mikor azok valamely szöveg illusztrációjához szükségesek s ezért nem viseljük az illusztrált lap sokatigéző címét.

Főfigyelmünket lapunk irodalmi tartalmára fogjuk fordítani.

Jövő október elsejével megkezdjük Jókai »Szép Mihál« című történelmi háttérű, hosszabb társadalmi regényét a XVII-ik századból. — Azonkívül igyekezni fogunk lapunk tartalmát legjobb nevű és tehetségű író-társaink műveivel gazdagítani.

Lapunk előfizetési díja évnegyedre 4 frt, fél évre 8 frt.

Félévre előfizetőknek Jókai Mór »Forradalom alatti műveit« fogjuk díjtalanul megküldeni diszkiadásban, de csak saját kívánatukra — csupán 30 kr. csomagolási díj beküldése mellett.

Lapunk eddigi számai (Junius, Julius, Augusztus, Szeptember) teljes példányban és bekötte megrendelhetők lesznek szeptember végeig 6 frtéért.

Gyűjtőknek és könyvtárusoknak tíz % rabattal szolgálunk.

Az előfizetési összeg az »Életképek« kiadó hivatalához (Barátok-tere Athenaeum) intézendő.

Budapesten, 1876. szeptember 18.

Jókai Mór, Törs Kálmán,

az Életképek kiadó tulajdonosa. az Életképek felelős szerkesztője.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum-épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárusnál (Bécsben Goricheck, Stepfansplatz 6.) kapható :

AZ ATHENAEUM

Kis Képes Naptára

1877-dik évre.

Hetedik évfolyam. — Ára 50 kr.

Érdekes szépirodalmi és ismeretterjesztő részzel, az eddigi évfolyamokénál bővebb tisztí czimtárral és számos válogatott fametszvényvel.

TARTALMA: Katholikus, protestans, görög-orosz naptár-rész jegyzéklapokkal. — Nap- és holdfogyatkozások. — Csillagászati és természeti évszakok. — Uralkodó bol. ó. — Rövid zsidó-naptár. — Az állatkör jegyei stb. **Szépirodalmi rész:** »Már nincs mit vesztenünk.« Költemény, Torkos Lászlótól. — A havas tündére. Népies beszély, Szépfaludy Ö. Ferencztől. — A betyár. Költemény, Concha Károlytól. — Apró vonások egy nagy emberről. Tárcazzikk, Porzótól. — Deák Ferencz emlékezete (képekkel). — Marmarosi képek (illusztrálva.) — Budapesti árvíz-képek (illusztrálva.) — Tanyai élet (czimképünköz). — A magyar káposzta. Kertészeti értekezés, Liebbald Benőtől. — **Gazdasági tanácsadó.** — **Vegyes.** — **Hasznos tudnivalók:** A méter-rendszer. Pénzérték tábla. Budapesti kalauz. Tudományos és művészeti egyesületek. Takarékpénztárak. Biztosító intézetek. — **Tisztí czimtár:** Magyarország királya és családja. — József főherczeg és családja. — A király kabinet-irodája. — A királyné udvara. — Magyarország zászlóai. — Magyar herczegek. — Egyházi hatóságok. — A parlament felelős m. k. kormány. — M. k. Curia. — Állami gazdas. akadémia, tanintézetek, földmives iskolák és képezdek. — Magyar nemzeti muzeum. — Magyar nemzeti színház Budapest. — Magyar földhitelintézet. — A pesti hazai I. takarékpénztár. — Budapest főváros. — Szabad királyi városok. — **Országos vásárok.** — **Hirdetések.**

Saint-Maur kisasszony jegyese.

CHERBULIEZ VIKTOR
REGÉNYE.

Francziából fordította **VISI IMRE.**

Ez a czime Cherbuliez Viktor legujabb regényének, mely az év elején jelent meg a Revue des deux mondes habajain. Érd.-kifejtő voltát mutatja, hogy ott való közlésével egyidejűleg több más európai nevezetességű lap is — köztük az Independance belge után — közölte s a magyar olvasóközönségnek csak előnyére válik, hogy a francia eredeti kiadással ugy szólva egyidejűleg kapja kezéhez e fordítást is.

Cherbuliez a legérdekesebb elbeszélők egyike. Válogatós tárgyában, diskkrét eszközeiben, művészi kivilében. Jelen regénye a legujabb francia társadalmi élet: előkelő köreiben mozog s kiváló szerencsével használja föl ennek jellegzetes vonásait arra, hogy műve ne csak egy mese, de sok tekintetben korrajz is legyen.

Érdekes meséje daczára perczig sem lesz frivollá e regény, mely a francia könyvpiacz újabb termékei közt bizonyára első sorban érdemel figyelembevételt.

Ára a vastag kötetnek 1 frt 40 kr.

Előfizetési felhívás a

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUNKAKÖRE

czimű illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A nőképző-, gazdasszony- s nőiparegyle: hivatalos közlönyére.

A »M. Bazár« ezen évfolyama utolsó évnegyedének előfizetési ideje közeledvén, röviden tudatjuk t. olvasóinkkal, mi lesz ezen évnegyed tartalma:

A »M. Bazár« divatrésze hoz minden számhoz egy gyönyörű őszi és téli toilettetek ábrázoló divatképet, melyek mindegyikéhez kivágott szabásrajz van mellékelve, továbbá számtalan őszi és téli toilettet, az illető szabásokkal; női, férfi és gyermekfelnemüket; a legujabb kézimunkákat (a közeledő karácsonyt tekintetbe véve,) a készítmód alapos magyarázatával stb. stb.

Illusztrált szépirodalmi részében befejeztetik Mrs. Edwards »Léa a divathölgy« czimű érdekesítő szelleműs regénye s György Vilmos »Beszélykék a bubos kemence mellől« czimű kiválóan becses novellafüzere, ez utóbbi után Mikszáth Kálmán »Az én Saroltám« czimű beszélyét közöljük. A philadelphiai világtárlatról Liphay Pálnak egy nagyérdékű »Centennial nők« czimű czikke fog már a következő számunkban megjelenni. Ezeket kivül közlünk még cikkeket Gelléry Mór, Báró O—y, Dr. Vajda Szilárd, György Endre, Farkas Aladár s mások tollából, s költeményeket Szász Károly, György Vilmos, Greguss Ágost, Tóth Endre, Moldován Gergely és másoktól. Kertészeti cikkeink egy gyakorlott szakférfi: Kunszt János tollából kerülnek ki, s ezentul a kiválóbb fővárosi események, udvari hírek stb. számára is nyitunk állandó rovatot. A horiték főerdeket kérdések és válaszok képezik a közönség köréből — egyszóval mindenképen igyekezünk lapunkat azon színvonalon fenntartani, mely oly számos pártolót biztosított számára.

Még csak arra figyelmeztetjük tisztelt előfizetőnőinket, lennének szivesek előfizetésüket minél előbb beküldeni, miután a tömeges pártolást tekintve, ismét könnyen megeshetnék, hogy a későn beküldött előfizetések egy részét már ki nem elégithetnők.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra:

Évenként 10 frt.
Félévenként 5 frt.
Negyedévenként 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek az alulírt kiadóhivatalnak legczél- szerűbben postautalvánnyal, küldhetők.

A Magyar Bazár kiadóhivatala.